

Abstrakt

Diplomová práce se snaží zachytit rozdílnou semiózu dvou hudebních žánrů – tradiční opery *Rusalka*, která má své nezastupitelné místo v truhlici české národní hudby, a stejnojmenného muzikálu. Na základě teoretických poznatků sémiotiky jako vědy, přístupu F. de Saussura, Ch. S. Peirce a R. Barthes rozkrývá skrze sémiotickou analýzu významové prvky, jež jsou specifické pro umění, jako je divadlo. Pozornost je směřována na znak jako hlavní nástroj semiózy a jeho klasifikaci na základě tří ontologických kategorií Ch. S. Peirce. Analýza se soustředí na dekodování sémiotických systémů užitých v obou žánrech (libreto, hudba, postavy, příběh, technické a symbolické prostředky záběrů). Zabývá se také otázkou intertextuality a ideologickým pozadím textu. Snaží se tak porovnat odlišnosti či podobnosti různých sémiotických kódů stejné úrovně a zachytit jejich originalitu a specifičnost. Práce se zároveň zaměřuje na dominantní sémiotický kód obou žánrů, který je jednak dán systémovými distinkcemi mezi operou a muzikálem, na druhou stranu je ale především předurčen konkrétními pragmatickými rysy v dané komunikační události.